

FILIP TAMÁS

Az eszmének, szeretettel

*Szünetek nélküli hosszú darab.
Az itteni színjátéknál ki tudna
jobbat kitalálni? Nem kell
pokolra menni, följön az közénk.
Egyetlen birtokunk a fogság.*

*Mikor az illúzióromboló hajót
sötét vízre bocsátják, nem
halljuk, ahogy a pezsgősüveg
csattan az oldalán, mert éppen
szirénázik a vérszállító autó.*

*A leleghetségesebb világ ez,
mondom, különben másképpen
nőne a köröm, a ráncokat
kisimítaná az öregség,
nem izzadnánk a melegben,*

*macskánktól kapnánk enni, és
Jerome Davidet is máshogyan hívnák.
És ez a nem-Salinger magyarul
írta volna meg az Alpári történetet
az eszmének, szeretettel.*

*A Föld nem forogna, és ezt
Eco-ingával lehetne bizonyítani.
Kedvenc mesénk a kis rableány volna,
a népdal meg úgy kezdődne, hogy
Megyen már a halálcsillag lefelé...*

*De mindegy, milyen világ lenne,
a Nyúl Bélák abban is vesztenének,
a Nobel-díjat talán máshogyan
neveznék, de ugyanazok kapnák,
legfeljebb nem ugyanazért.*

Amikor mindenki hallgat

*Kezdek antológia lenni, sokan
írnak belém; belőlem még
többen. Szavaik tintafoltja
rajtam, ám a verset végül én
rakom össze, míg megyek haza
a külvárosból a külvárosba.*

*A Hajléktalan Isten mindenhol
ott van, mozgólépcsőn és bolond
havazásban, villalakók közt,
meg a romkocsmákban, és
megcsóválja a fejét, amikor
valaki megoszt egy hivalkodást.*

*Nem csak egy ősrobbanás volt,
üzeni, ha igazán élsz, benned is
megismélődhet olykor,
kitágul tőle az élet, szétáradsz
benne, viszed magaddal magadat,
egyre vénebben, de vigasztal, hogy
őssejtjeid egyre fiatalabbak.*

*A botránykönyveket többé már
nem veszed meg, és belül
énekled a himnuszt, amikor
mindenki hallgat. Megéljened
az erdőt tavasszal. A mélysztrím
hadd fecsegye, amit szokott,
az a kérdés: változtatok?*

November

*Átizzadt kabátban állsz, az őszi
napsütés hívott a sárga fal elé.
Aki tényleg lehattél volna,
játszod annak a szerepét.
Mosolyogsz, mint egy újszives.
Orosz donortól kaptad talán –
szeretnéd hinni, mert egyre csak
Dosztojevszkijre gondolsz, és
csak őt szeretnéd olvasni
eredetiben ezután. Minden sorát,
az elsőtől az utolsóig, hogy
hosszú életű legyél a földön,
s hogy amíg élsz, ne legyél
könnyű a földnek.*